

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 27.11.2001
KOM(2001) 689 endelig

2000/0142 (COD)

UDTALELSE FRA KOMMISSIONEN

**i henhold til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c),
om Europa-Parlamentets ændringer til Rådets fælles holdning til
forslag til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**OM ÆNDRING AF DIREKTIV 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om
ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse,
erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår**

og

**OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG
i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2**

1. BAGGRUND

Kommissionen forelagde den 11. juli 2000 Parlamentet og Rådet ovennævnte forslag til direktiv¹ om ændring af direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, der har hjemmel i traktatens artikel 141, stk. 3.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 25. januar 2001².

Europa-Parlamentet vedtog en udtalelse ved førstebehandlingen den 31. maj 2001³.

Kommissionen fremsatte et ændret forslag den 6. juni 2001⁴.

Rådet nåede til politisk enighed (enstemmighed) om en fælles holdning den 11. juni 2001 og vedtog formelt en fælles holdning den 23. juli 2001⁵.

Efter at Rådet officielt havde vedtaget sin fælles holdning til forslaget om ændring af direktiv 76/207/EØF den 23. juli 2001, forelagde Kommissionen en meddelelse den 8. august.

Den 24. oktober 2001 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning indeholdende 15 ændringsforslag.

I denne udtalelse gøres der rede for Kommissionens holdning til Europa-Parlamentets ændringsforslag, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, litra c).

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Dette forslag til direktiv om ændring af direktiv 76/207/EØF om ligebehandling af mænd og kvinder er udtryk for et ønske om at inkorporere en række ændringer som følge af traktatens artikel 141, stk. 3, og de mange afgørelser, som EF-Domstolen har afsagt om det oprindelige direktiv for at præcisere og tydeliggøre lovgivningen. Der var også behov for at ajourføre direktivet, som har været gældende i 25 år, under indtryk af den nyere lovgivning, som er blevet vedtaget på grundlag af traktatens artikel 13 med henblik på bekæmpelse af forskelsbehandling, der skyldes andet end køn.

3. KOMMISSIONENS HOLDNING TIL PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

3.1. Sammenfatning af Kommissionens holdning

Kommissionen kan godkende syv af ændringsforslagene enten delvis eller i en ændret formulering. Kommissionen kan ikke godkende de resterende otte af Europa-Parlamentets ændringsforslag.

¹ EFT C 337 E af 7.6.2000, s. 204.

² EFT C 123 af 25.4.2001, s. 81.

³

⁴ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 9-21.

⁵ EFT C 307 31.10.2000 s.1 - 4

3.2. Parlamentets ændringsforslag ved andenbehandlingen

3.2.1. Godkendte ændringsforslag

3.2.1.1. Ændringsforslag 1 og 5 om forebyggende foranstaltninger mod sexchikane

Europa-Parlamentet foreslår **at forpligte** arbejdsgiverne til at træffe forebyggende foranstaltninger mod sexchikane.

Kommissionen **kan delvis godkende**, at der indføres forebyggende foranstaltninger ved en omformulering af teksten, således at den omfatter ordene **at tilskynde arbejdsgivere**:

"Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at tilskynde arbejdsgivere til at forebygge sexchikane på arbejdspladsen i overensstemmelse med national ret, kollektive overenskomster eller praksis."

3.2.1.2. Ændringsforslag 8 om positive særforanstaltninger

Europa-Parlamentet foreslår med reference til erklæring nr. 28 til traktaten at indføre en definition af positive særforanstaltninger i artikel 2, stk. 4, og i betragtningerne. Kommissionen **kan delvis godkende**, at der gives en beskrivelse af positive særforanstaltninger i **betragtningerne**, når blot ordlyden i traktaten respekteres.

3.2.1.3. Ændringsforslag 9 om bestemmelser i kontrakter eller overenskomster

Kommissionen accepterer, at ugyldighedserklæringen bør være obligatorisk, men afviser at skrinlægge muligheden for at ændre aftalen.

3.2.1.4. Ændringsforslag 13 om uafhængige organers rolle

Europa-Parlamentet ønsker at styrke de uafhængige organers rolle, således at de kan påtage sig ansvaret for **fremme, overvågning og opfølgning** af hele fællesskabslovgivningen på området. Organerne skal desuden have tilstrækkelige **finansielle og menneskelige ressourcer** til at udføre deres opgaver. Endvidere skal **organerne handle på vegne af ofrene for forskelsbehandling** og ikke blot bistå dem, som vedtaget i den fælles holdning.

Kommissionen finder, at organernes rolle kan styrkes, som foreslået af Europa-Parlamentet, ved at lade den omfatte **fremme, overvågning og opfølgning**.

Kommissionen kan ikke godkende sætningen om organernes behov for finansielle og menneskelige ressourcer, da dette er et anliggende for medlemsstaterne og uden hjemmel i direktivets retsgrundlag.

Ønsket om, at organerne skal kunne handle på vegne af ofre, kan godkendes, og det kan efterkommes ved en omformulering af artikel 6, stk. 3, som indebærer, at det udtrykkeligt nævnes, at de udpegede organer er et eksempel på andre organisationer, som *har en interesse i at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes*.

3.2.1.5. Ændringsforslag 14 om ligestillingsplaner på virksomhedsplan

Europa-Parlamentet ønsker at forpligte arbejdsgivere til at fremme ligestillingsprincippet ved en gang om året at udarbejde ligestillingsplaner.

Kommissionen **kan principielt acceptere denne idé**, men under forudsætning af at artikel 8 b), omformuleres, f.eks. som følger:

"Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilskynde arbejdsgiverne til på organiseret og systematisk vis at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen"

"Med henblik herpå tilskynder medlemsstaterne arbejdsgiverne til at udarbejde hensigtsmæssig information til arbejdstagernes repræsentative organer om ligebehandling af kvinder og mænd i virksomheden. Denne information kan omfatte statistikker over andelen af mænd og kvinder på de forskellige organisationstrin og eventuelle foranstaltninger til forbedring af situationen."

3.2.1.6. Ændringsforslag 15 om en beretning om positive særforanstaltninger

Europa-Parlamentet anmoder Kommissionen om hvert andet år at udarbejde en beretning om de positive særforanstaltninger, medlemsstaterne har givet meddelelse om.

Kommissionen kan ikke acceptere denne tidsramme og foreslår som et kompromis en **treårsperiode** i stedet for den toårsperiode, som Europa-Parlamentet har foreslået, og den femårsperiode, som Rådets fælles holdning opererer med.

3.2.2. Ændringsforslag, der ikke kan godkendes

3.2.2.1. Ændringsforslag 2 om at udvide den retsbeskyttelse, arbejdstagere er omfattet af efter ansættelsesforholdets ophør, til også at gælde personer, der støtter en given arbejdstager

Kommissionen kan ikke godkende dette ændringsforslag, da den ikke mener, at en sådan udvidelse af ovennævnte retsbeskyttelse lader sig gennemføre i praksis.

3.2.2.2. Ændringsforslag 3 om fastlæggelse af direktivets anvendelsesområde

Europa-Parlamentet foreslår at fastlægge direktivets anvendelsesområde under henvisning til EF-traktatens artikel 2, 3 og 141.

En henvisning til artikel 2, 3 og 141 er ikke hensigtsmæssig, eftersom disse artiklers anvendelsesområder rækker videre end direktivets. Kommissionen kan derfor ikke godkende dette ændringsforslag.

3.2.2.3. Ændringsforslag 4 om Europa-Parlamentets omformulering af definitionen af sexchikane

Kommissionen kan ikke godkende den ændrede formulering, da nogle af Europa-Parlamentets forslag anses for at være umulige at gennemføre i praksis, og også fordi der set fra et rent teknisk synspunkt forekommer en gentagelse af

formuleringen i det foregående afsnit om chikane. Desuden sikrer definitionen af chikane, at der er overensstemmelse med artikel 13-direktiver⁶.

3.2.2.4. Ændringsforslag 6 om generel udelukkelse eller generel indskrænkning af adgangen til en erhvervsaktivitet beroende på forskelsbehandling

Europa-Parlamentet foreslår, at "*Enhver generel udelukkelse eller generel indskrænkning af et køns adgang til nogen form for erhvervsaktivitet eller til uddannelse, der kræves for adgang til denne, udgør forskelsbehandling som defineret i dette direktiv*".

Kommissionen kan ikke godkende dette forslag, eftersom det allerede uden udtrykkeligt at være nævnt er omfattet af direktivet, som afspejler Domstolens retspraksis med hensyn til adgang til bestemte aktiviteter.

3.2.2.5. Ændringsforslag 7 om omformulering af bestemmelserne om barselorlov og fædreorlov i den fælles holdning

Det er Kommissionens opfattelse, at spørgsmål om sammenhængen mellem arbejde og familieliv bør behandles inden for rammerne af direktivet om forældreorlov⁷, hvis sigte er bredere, og som allerede indeholder bestemmelser om forældreorlov i tilfælde af adoption. De relevante bestemmelser i den fælles holdning afspejler den reelle betydning af Domstolens retspraksis i spørgsmål om barselorlov, idet de indfører en passende beskyttelse af mandlige arbejdstagere på fædreorlov i de medlemsstater, der anerkender en sådan ret. Desuden bør spørgsmål, der specifikt angår barsel, behandles inden for rammerne af direktivet om gravide kvinder⁸.

3.2.2.6 Ændringsforslag 10 om sanktioner for overtrædelse af direktivet

Europa-Parlamentet foreslår, at medlemsstaterne i deres nationale retsorden indfører **effektive, forholdsmæssige og præventive sanktioner for overtrædelse** af direktivet samt erstatning, der ikke kan begrænses til et på forhånd fastsat maksimum.

Kommissionen kan ikke godkende forslaget, i betragtning af at den fælles holdning udtrykker domstolens retspraksis i sager angående sanktioner og i de relevante sager, hvoraf det fremgår, at der ikke på forhånd kan fastsættes maksimumsgrænser,

⁶ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, *EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16-22*, og Rådets direktiv 2000/43/EF af 29.6.2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, *EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22-26*.

⁷ Rådets direktiv 96/34/EF af 3.6.1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, *EFT L 145 af 19.6.1996, s. 4-9*.

⁸ Rådets direktiv 92/85/EØF af 19.10.1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), *EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1-8*.

navnlig Domstolens dom af 2. august 1993 i sag C-271/91⁹, hvori Domstolen fortolker artikel 6 i det her omhandlede direktiv 76/207/EØF.

3.2.2.7. Ændringsforslag 11 om kollektivt søgsmål i sager om forskelsbehandling, selv uden at offeret for forskelsbehandlingen samtykker

Blev ikke godkendt af Kommissionen ved førstebehandlingen, fordi et sådant forslag er mere vidtrækkende, end direktivets retsgrundlag hjemler.

3.2.2.8. Ændringsforslag 12 om at udvide beskyttelsen mod afskedigelse til at omfatte arbejdstagerrepræsentanter

Kommissionen **kan ikke godkende denne idé**, eftersom arbejdstagerrepræsentanter **er** arbejdstagere og dermed omfattet af den fælles holdning i den oprindelige udformning.

3.3. Konklusion

I medfør af EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen hermed sit forslag i overensstemmelse med ovenstående.

⁹ Sag C-271/91, Helen Marshall mod Southampton og South-West Hampshire Area Health Authority, *Samling af Domstolens afgørelser 1993 I*, s. 4367.